

**แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล
ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์**
**Guidelines for the Development of Student care Management in the Digital
age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District,
Surin Province**

นันทปรีชา พาสนุก^{1*}, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์², และวิเศษ ชินวงศ์³
Nunthapreecha Pasanook^{1*}, Thaweesak Thongthip², and Wiset Chinnawong³

¹⁻³ คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, Master of Education,
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : nunthapreecha@gmail.com

DOI : 10.14456/jasrru.2025.38

Received : May 10, 2025; Revised : July 5, 2025; Accepted : July 10, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ 2) เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ดำเนินการด้วยรูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed methods research) เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน ครูประจำชั้น 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน นักเรียน 200 คน ผู้ปกครอง 200 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 414 คน และใช้แบบประเมินรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 รูป/คน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับกลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 7 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.63 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) วิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มีทั้งหมด ๙ ขั้นตอน ดังนี้ (1) ศึกษาจากตัวอย่างการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2) ออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้าน (3) ประชุมเชิงปฏิบัติการครูประจำชั้นให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ (4) ครูประจำชั้นดำเนินการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ระยะเวลา 2 สัปดาห์ (5) นำเข้าข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care

Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

(6) ทดสอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (7) ปรับปรุงและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (8) ประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และมีผลการประเมินความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (9) รายงานสรุปผลและมีผลการประเมินความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 และความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.06 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย 6 ด้าน 25 แนวทาง แนวทางที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ด้านการป้องกัน ควรมีการจัดลำดับความเสี่ยงในฐานข้อมูล ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ทาน (การให้) ปิยวาจา (การพูดจาไพเราะ) และอิตถจริยา (การประพฤติประโยชน์)

คำสำคัญ (Keywords) : แนวทางการพัฒนา, ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ยุคดิจิทัล, สังคหวัตถุ 4

Abstract

This research aimed to 1) investigate the current conditions of student care and support systems administration in the digital age at Prasat School, Prasat District, Surin Province; 2) explore the development processes for student care and support systems administration in the digital age based on Sanghvatthu 4 at Prasat School, Prasat District, Surin Province; and 3) propose approaches for developing student care and support systems administration in the digital age based on Sanghvatthu 4 at Prasat School, Prasat District, Surin Province. A mixed methods research design was employed, utilizing both quantitative and qualitative data collection. Quantitative data were gathered from 414 stakeholders as samples, determined by purposive sampling from the population, including 1 school director or deputy director, 9 classroom teachers, 4 basic education institution committee members, 200 students, and 200 parents, using questionnaires. Qualitative data were collected from 5 experts using evaluation forms and from 7 key informants through focus group discussions. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The research results were found as follows 1) The overall conditions of student care and support system administration in the digital age at Prasat School, Prasat District, Surin Province, had an overall mean of 3.71 and an overall standard deviation of 0.63, which was at a high level. 2) The development process of student care and support system administration in the digital age based on Sanghvatthu 4 at Prasat School, Prasat District, Surin Province, comprised a total of 9 steps (1) studying examples of student care and support system administration; (2) designing a student care and support data storage system with 6 key components; (3) conducting workshops for classroom teachers to gain knowledge, ability, and skills in operating the student care and support system; (4) classroom teachers

Citation : นันทปรีชา พาสนุก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชินวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

collecting individual student data for a period of 2 weeks; (5) inputting data into the student care and support system; (6) testing the student care and support system; (7) improving and developing the student care and support system; (8) evaluating the student care and support system by 5 experts, with the overall suitability and usefulness evaluated to be at the highest level; (9) reporting the summary of results, where the suitability had a mean of 4.61 and a standard deviation of 0.28, and the usefulness had a mean of 4.89 and a standard deviation of 0.06, with the overall level being at the highest level. 3) The approaches for the development of student care and support system administration in the digital age based on Sanghvatthu 4 at Prasat School, Prasat District, Surin Province, consisted of 6 aspects with 25 approaches. The approach with the highest frequency was in the aspect of prevention, which should include prioritizing risks in the database of undesirable student problems, listing frequently occurring events, based on Sanghvatthu 4 Dana (giving), Piyavaca (kind speech), and Atthacariya (beneficial conduct).

Keywords : Approaches for Developing, Student Support System, Digital, Sanghvatthu 4

บทนำ (Introduction)

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ได้บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กทุกคนอย่างมีคุณภาพเป็นเวลา 12 ปี และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54, 2560) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2545)

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีส่งผลให้เกิดความท้าทายและปัญหาต่าง ๆ ในสังคม รวมถึงวิกฤตด้านคุณธรรม จริยธรรมในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดูแลและพัฒนาอย่างใกล้ชิด (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560) เพื่อรับมือกับความท้าทายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น เพื่อส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอก ระบบนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริม การป้องกันการแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ ซึ่งทุกองค์ประกอบมีความเชื่อมโยงกันเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญและส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกภาคส่วน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมา

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care

Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ประยุกต์ใช้ในด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ลดขั้นตอนการทำงาน และสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่ต้องการลดภาระงานของครูผ่านการนำเทคโนโลยีมาใช้

โรงเรียนปราสาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 เป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับปฐมวัยและประถมศึกษา ได้เผชิญกับปัญหาในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เน้นการทำเอกสารจำนวนมาก ทำให้ใช้เวลานานและอาจส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเร่งด่วนไม่ทันการ ด้วยตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดการใช้กระดาษ และอำนวยความสะดวกให้แก่ครูและผู้บริหาร

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และทันต่อยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยที่หลักสังคหวัตถุ 4 อันได้แก่ ทาน (การให้) ปิยวาจา (การพูดจาไพเราะ) อัตถจริยา (การประพฤติประโยชน์) และสมานัตตตา (การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย) เป็นหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนาที่มุ่งเน้นการสร้าง ความผูกพัน ความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม ซึ่งมีความสอดคล้องโดยตรงกับเป้าหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การนำหลักสังคหวัตถุ 4 มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมให้การพัฒนานักเรียนเป็นไปอย่างองค์รวม ทั้งด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และการปรับตัวในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการ พัฒนา ทฤษฎากรรมมนุษย์อย่างเป็นระบบ ซึ่งรวมถึงการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่สภาพที่ดีขึ้นของส่วนรวม นักวิชาการมองว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบไปสู่สภาพที่ดีกว่าเดิม ซึ่งรวมถึงกระบวนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

โดยมี การบริหาร เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนานี้ การบริหารไม่ได้จำกัดเพียงการทำ ให้งานสำเร็จผ่านผู้อื่น (Koontz, 1972) เป็นกระบวนการที่มีระบบซึ่งนำทรัพยากรมาดำเนินกิจกรรมให้ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารในความหมายที่ครอบคลุมยังรวมถึงการ

Citation : นันทปรีชา พาสนุก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชินวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13-32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมด้วยธรรมาภิบาลและมีความรับผิดชอบต่อสังคมในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและบรรลุเป้าหมาย (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกลไกสำคัญภายใต้การบริหารจัดการสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) เป็นการดำเนินงานเพื่อส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียน (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2567) โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก ทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และทักษะชีวิต (จตุพร บัวระภา, 2566) กระบวนการดำเนินงานสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันช่วยเหลือแก้ไข และการส่งต่อ (จตุพร บัวระภา, 2566) โดยเริ่มต้นจากการรู้จักนักเรียนและรวบรวมข้อมูลรอบด้าน (เปรมยุดา สุตจำ, 2565)

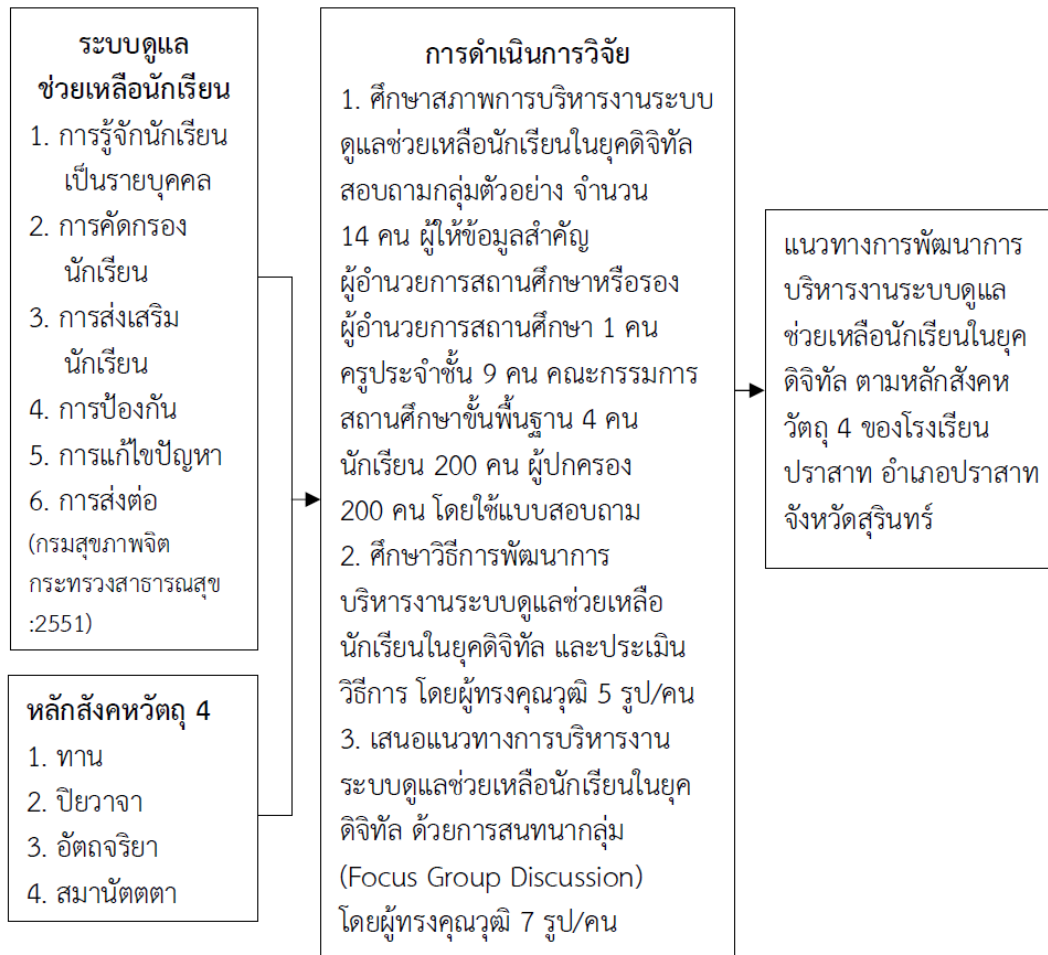
ในบริบทของ ยุคดิจิทัล ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2565) เป็นยุคที่รัฐมีแผนการพัฒนาระดับประเทศด้านดิจิทัล และการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว (ธนะชัย เกิดพรธรรม, 2565) การเปลี่ยนแปลงนี้กระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมาก ผู้บริหารจึงต้องปรับทัศนคติและนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสม (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2565) การจัดการศึกษาต้องทบทวนรูปแบบและเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (อติพร เกิดเรือง, 2560)

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาและบริหารจัดการระบบต่าง ๆ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ควรควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรมและสร้างสัมพันธที่ดีในสังคม ด้วยเหตุนี้ หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 จึงเป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญในการยึดเหนี่ยวใจและสร้างความสามัคคี (พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, 2559) หลักธรรมนี้เป็นเครื่องมือที่นำพาความสุขความเจริญ (พระเทพดิลก ระเบียบ จิตญา โณ, 2544) ประกอบด้วย ทาน (การให้) ปิยวาจา (การพูดจาดี) อตถจริยา (การประพฤติประโยชน์) และสมานัตตตา (การวางตนเสมอต้นเสมอปลาย) (พระครูโพธิสังวรคุณ สมชาย คุณสีโร, 2565)

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา และการบริหาร ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมาก แม้เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลและลดขั้นตอนการทำงาน แต่การดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริงยังคงต้องอาศัยการสร้างสัมพันธที่ดี การส่งเสริมคุณธรรม และการร่วมมือจากทุกฝ่าย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงตระหนักว่าการนำ หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล โรงเรียนปราสาท จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับหลักคุณธรรม เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างรอบด้าน ทั้งในเชิงประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณภาพ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ดังรายละเอียด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) เป็นการผสมผสานวิธีการระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม กับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบ

Citation : นันทปรีชา พาสนก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชินวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ประเมิน กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา 2 คน ครูประจำชั้น 23 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 คน นักเรียน 467 คน ผู้ปกครอง 467 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 974 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน ครูประจำชั้น 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 คน นักเรียน 200 คน ผู้ปกครอง 200 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 414 คน

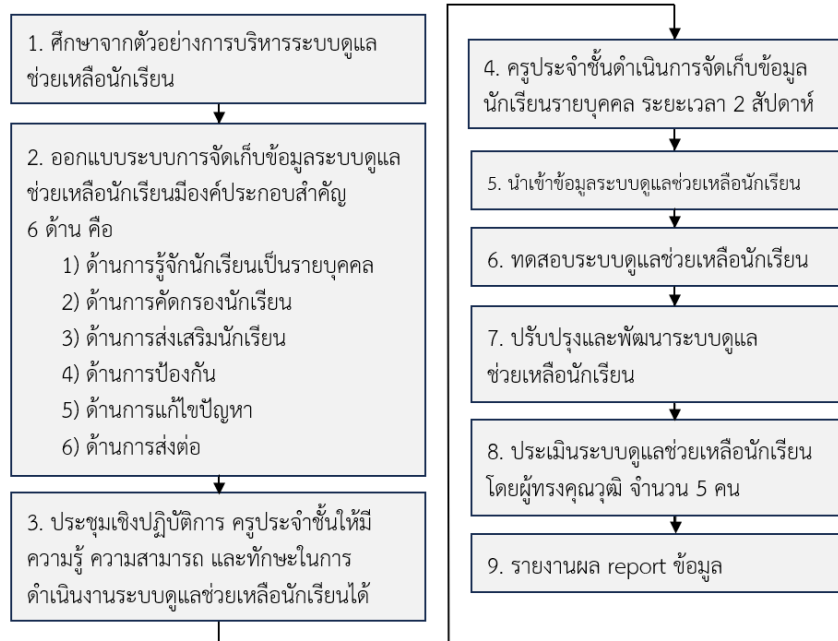
3. กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แบบประเมินวิธีการความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ จำนวน 5 คน และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 7 รูป/คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม ให้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะผสมผสานระหว่าง แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 1 ชุด มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 เป็นส่วนที่สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 6 ด้าน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2. แบบประเมินวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 9 ขั้นตอน เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ภาพที่ 2 วิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มี 9 ขั้นตอน

3. การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามนี้มุ่งเน้นการสำรวจสภาพปัจจุบันของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน

2. เพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการออกแบบและพัฒนาระบบนี้ ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 200 คน และผู้ปกครองจำนวน 200 คน รวม 400 คน

3. นำแบบประเมินวิธีการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง จำนวน 5 คน ผู้วิจัยดำเนินการนำเสนอการทำงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่พัฒนาขึ้น ชี้แจงแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความเรียบร้อย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยและผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม สรุปผลการสนทนากลุ่มตามประเด็นที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละข้อคำถาม ในวันอาทิตย์ ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30 น. ห้อง 425 อาคารพระพรหมบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 7 รูป/คน

Citation : นันทปรีชา พาสูก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชินวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูล ที่รวบรวมมาวิเคราะห์ตามระเบียบ วิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถาม หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of item objective congruence: IOC) ซึ่งค่าดัชนี IOC ผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามได้ค่า $IOC = 0.67$ ขึ้นไป ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) นำข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกไปเทียบกับค่าวิกฤติ ($\alpha=.05$) โดยมีค่าระหว่าง 0.20-1.00 เป็นข้อที่นำไปใช้ได้ นำแบบสอบถามในข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่ใช้ได้ ไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า 0.975 วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ชนิด 5 ตัวเลือก ตามเกณฑ์การให้คะแนน วิเคราะห์ค่า สถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์เพื่อหาระดับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

2. แบบประเมินวิธีการ เก็บรวบรวม ตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามแต่ละชุด วิเคราะห์แบบประเมินเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 6 ด้าน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ชนิด 5 ตัวเลือก วิเคราะห์เพื่อหาระดับของแบบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

3. ผลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประมวลผลและนำข้อสรุปผลการสนทนากลุ่ม เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) สรุปแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มีผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็น ที่มีต่อสภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์		สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในยุคดิจิทัล			
ด้านที่		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.53	0.65	มาก	6
2.	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.54	0.74	มาก	5
3.	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.90	0.61	มาก	2
4.	ด้านการป้องกัน	3.95	0.67	มาก	1
5.	ด้านการแก้ไขปัญหา	3.78	0.71	มาก	3
6.	ด้านการส่งต่อ	3.58	0.81	มาก	4
รวม		3.71	0.63	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ด้านการแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

2. ผลการวิเคราะห์แบบประเมินวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ มีผลดังตารางต่อไปนี้

Citation : นันทปรีชา พาสนุก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชิมวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13-32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็น ที่มีต่อวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม

ด้าน	ความเหมาะสม				ความเป็นประโยชน์			
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.76	0.25	มากที่สุด	2	4.96	0.10	มากที่สุด	1
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.83	0.24	มากที่สุด	1	4.93	0.15	มากที่สุด	2
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	4.44	0.52	มาก	5	4.84	0.17	มากที่สุด	4
4. ด้านการป้องกัน	4.57	0.42	มากที่สุด	4	4.73	0.19	มากที่สุด	5
5. ด้านการแก้ไขปัญหา	4.40	0.37	มาก	6	4.93	0.09	มากที่สุด	2
6. ด้านการส่งต่อ	4.68	0.27	มากที่สุด	3	4.92	0.11	มากที่สุด	3
รวม	4.61	0.28	มากที่สุด		4.89	0.06	มากที่สุด	

จากตาราง 2 พบว่า การประเมินวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของวิธีการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ประกอบด้วย 6 ด้าน 25 แนวทาง

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (5 แนวทาง) มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมินในระบบดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ (1) แนวทางการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ในระบบดิจิทัล (3 แนวทาง) ได้แก่ 1. กำหนดนโยบาย 2. สร้างความตระหนัก 3. จัดทำคู่มือ (2) แนวทางการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ในระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) ได้แก่ 1. สร้างความเข้าใจและกำหนดระยะเวลา 2. กำหนดแนวทางการดำเนินงาน

2) ด้านการคัดกรองนักเรียน (4 แนวทาง) เน้นการยกระดับประสิทธิภาพการบันทึกสรุปละและรายงานผลผ่านระบบดิจิทัล ทั้งในระดับห้องเรียนและภาพรวมของโรงเรียน ดังนี้ (1) แนวทางการบันทึกสรุปละและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายห้องเรียนผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. พัฒนาระบบการแสดงผลและการวิเคราะห์ข้อมูล 2. จัดทำคู่มือการใช้งานเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ใช้งาน (2) แนวทางการบันทึกสรุปละและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวม

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ของโรงเรียนผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. พัฒนาระบบการแสดงผลภาพรวมผ่านระบบดิจิทัล 2. กำหนดสิทธิ์การเข้าถึงและความปลอดภัยของข้อมูล

3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน (4 แนวทาง) เน้นการประเมินและรายงานผลกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตลอดจนการสำรวจความต้องการเพื่อจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ (1) แนวทางการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนทุกภาคเรียนผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. การมีส่วนร่วมและการยินยอมจากผู้ปกครอง 2. การตรวจสอบการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริม (2) แนวทางการสำรวจความต้องการของนักเรียนพิจารณาเลือกกิจกรรมและสถานที่เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ (2 แนวทาง) 1. แบบสำรวจที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักเรียน 2. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและการประเมินความเสี่ยง

4) ด้านการป้องกัน (4 แนวทาง) มุ่งเน้นการพัฒนากลไกการสรุปผลและรายงานการป้องกันปัญหา รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันปัญหาไม่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนี้ (1) แนวทางการสรุปผลและรายงานผลการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. ความยินยอมและการสื่อสารจากผู้ปกครองมีการสร้างความเข้าใจ 2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ (2) แนวทางการจัดกิจกรรมในการป้องกันปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ทั้งเฉพาะหน้าและระยะยาว (2 แนวทาง) 1. จัดลำดับความเสี่ยงในฐานข้อมูล 2. จัดทำแผนการป้องกัน

5) ด้านการแก้ไขปัญหา มุ่งเน้นการสรุปและรายงานผลการแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการแก้ไขปัญหาเฉพาะบุคคลและการนำเสนอผลสำเร็จ ดังนี้ (1) แนวทางการสรุปผลและรายงานผลการแก้ไขปัญหานักเรียนผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. พัฒนาระบบรายงานผลที่เป็นปัจจุบันและนำไปใช้ประโยชน์ 2. จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ (2) แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลและพิจารณาการแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล (2 แนวทาง) 1. พัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลแบบบูรณาการ 2. นำเสนอความสำเร็จอย่างสร้างสรรค์

6) ด้านการส่งต่อ มุ่งเน้นการติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการทำให้ข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบัน ดังนี้ (1) แนวทางการติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังสหวิชาชีพภายนอกอย่างต่อเนื่องผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) 2. สร้างเครือข่ายสหวิชาชีพภายนอก (2) แนวทางการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบันผ่านระบบดิจิทัล (2 แนวทาง) 1. ข้อมูลนักเรียนที่มีความเสี่ยงและแผนการป้องกัน 2. พัฒนาระบบการรายงานผล

Citation : นันทปรีชา พาสนุก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชิมวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังกัดหมวด 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13-32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 6 ด้าน พบว่า

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนครบทุกคน และ โรงเรียนมีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วาสนา จินดาสวัสดิ์, 2564) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการปฏิบัติงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ สถานศึกษามีการเยี่ยมบ้านนักเรียน 100%

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และ โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ทุกระดับชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และนักเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ สถานศึกษามีการประชุมทำข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดกลุ่มนักเรียนอย่างชัดเจน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครอง โดยเฉพาะการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนทุกภาคเรียน และ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า จัดการสภาพแวดล้อมบริเวณสถานศึกษาอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการใช้หลักคุณธรรม บริการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วาสนา จินดาสวัสดิ์, 2564) ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการบูรณาการหลักพรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เชื่อมโยงกับ ICARE Model ด้วย 4 กิจกรรมโดยผ่านครูที่ปรึกษาของโรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านการป้องกัน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการเยี่ยมบ้านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันปัญหาด้านพฤติกรรมนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปรมยุตา สุตจำ, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามหลักกลายามิตรประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามหลักพรหมวิหาร 4 ครูและผู้บริหารมีความรัก

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care

Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ใคร่ปรารถนาดีต่อทุกคน ส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือให้นักเรียนพ้นจากปัญหา มีความยินดีเมื่อนักเรียนผ่านพ้นปัญหานั้น ๆ และหลีกเลี่ยงการตัดสินใจตัดสินนักเรียน

1.5 ด้านการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาให้นักเรียน และ โรงเรียนมีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วาสนา จินดาสวัสดิ์, 2564) ผลการวิจัยพบว่า นวัตกรรมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการบูรณาการหลักพรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เชื่อมโยงกับ ICARE Model 4 กิจกรรมโดยผ่านครูที่ปรึกษาของโรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปรมยุตา สุตจำ, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามหลักกัลยาณมิตรประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.6 ด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีการส่งต่อข้อมูลภายในให้กับครูประจำชั้นหรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้การแก้ไขช่วยเหลือให้นักเรียนได้ทันทั่วถึง และ โรงเรียนมีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือให้นักเรียนให้กับครูประจำชั้นหรือผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปรมยุตา สุตจำ, 2565) ผลการวิจัยพบว่า การส่งต่อนักเรียนด้วยกิจกรรมพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามหลักกัลยาณมิตรด้วยกิจกรรม และแบบบันทึกการส่งต่อนักเรียน และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด คือ สถานศึกษามีการพัฒนาและส่งเสริมครูที่ปรึกษาได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรู้เรื่องการส่งต่อนักเรียน

2. วิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 6 ด้าน ดังนี้ ความเหมาะสมของวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า มีผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอน และนักเรียน มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน และความเป็นประโยชน์ของวิธีการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปรมยุตา สุตจำ, 2565) ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการ คือ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยชุมชนมีส่วนร่วมด้วยกิจกรรมตามหลักกัลยาณมิตร ผลลัพธ์ คือ ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ

4. ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ พบว่า

3.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 1. แนวทางการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ในระบบดิจิทัล มี 3 แนวทางดังนี้ 1) ควรกำหนดนโยบาย ที่สอดคล้องกับโครงการในแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน 2) ควรสร้างความตระหนักในการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ในระบบดิจิทัลให้กับครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 3) ควรจัดทำคู่มือ โดยอ้างอิงตามมาตรฐาน จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. แนวทางการใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ในระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรสร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนัก กำหนดระยะเวลา ชี้แจงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ในระบบดิจิทัล 2) ควรกำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยการจัดทำคู่มือ พร้อมกำกับ ติดตามนิเทศ และรายงานผลสรุป สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ควรกำหนดนโยบายให้บุคลากรใช้คำพูดที่ไพเราะ อ่อนหวาน ด้วยความจริงใจ สนับสนุนส่งเสริม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปรมยุตา สุตจำ, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามหลักกลายามิตรประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน 1. แนวทางการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรมีการพัฒนาระบบให้สามารถแสดงผลการสรุปคัดกรองนักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ รายงานผลได้อย่างชัดเจน 2) ควรดำเนินการจัดทำคู่มือ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2. แนวทางการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรพัฒนาระบบแสดงการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน ผ่านระบบดิจิทัล 2) ควรกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูล ให้มีความสำคัญกับความปลอดภัยของข้อมูล โดยมีมาตรการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลบนระบบคลาวด์คอมพิวเตอร์มาวิเคราะห์ เพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนด้วย Google Sheets มีการบันทึกและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เทียนชัย เจริญสุข, 2566) ผลการวิจัยพบว่า เปิดโอกาสให้บุคลากร นักเรียน และชุมชน พัฒนาปรับปรุงและใช้สื่อเทคโนโลยีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึงโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน 1. แนวทางการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนทุกภาคเรียน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ควรได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครอง 2) ควรตรวจสอบการประเมินผล รายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาอย่างละเอียด ทุกขั้นตอน มีการตรวจสอบด้านที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายสิทธิส่วนบุคคล 2. แนวทางการสำรวจความต้องการของนักเรียนพิจารณาเลือกกิจกรรมและสถานที่เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรจัดทำแบบสำรวจความต้องการนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมและสถานที่บำเพ็ญประโยชน์ ตามหลักสูตรสถานศึกษา ที่นักเรียนมีความสนใจมากที่สุด 2) ควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตรวจสอบความเสี่ยงในการจัดกิจกรรมและสถานที่เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมนักเรียน แนวทางในการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมโฮม

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care

Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

รวม ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งเสริมและการพัฒนานักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดคือ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามกลุ่มนักเรียนที่คัดกรอง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด คือ สถานศึกษามีความต่อเนื่องในการดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

3.4 ด้านการป้องกัน 1. แนวทางการสรุปผลรายงานผลการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง สร้างความเข้าใจ มีการติดต่อสื่อสารรายงานผลการป้องกัน 2) ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียน หน่วยงานรัฐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมดำเนินการ 2. แนวทางการจัดกิจกรรมในการป้องกันปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ทั้งเฉพาะหน้าและระยะยาว มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรมีการจัดลำดับความเสี่ยงในฐานข้อมูล ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง 2) ควรมีการจัดทำแผนการป้องกัน แบ่งแผนป้องกัน ออกเป็นแผนการป้องกันทั้งเฉพาะหน้า และระยะยาว สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรมีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา มีความยินดีเมื่อนักเรียนผ่านพ้นปัญหานั้น ๆ และหลีกเลี่ยงการตัดสินนักเรียน

3.5 ด้านการแก้ไขปัญหา 1. แนวทางการสรุปผลรายงานผลการแก้ปัญหานักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรพัฒนาระบบรายงานผลการแก้ปัญหานักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล ให้เป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหาทางป้องกัน 2) ควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ การสรุปผลรายงานผลการแก้ปัญหานักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล 2. แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลและพิจารณาการแก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรพัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและพิจารณาการแก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล เห็นภาพรวมของโรงเรียน ข้อมูลควรเป็นข้อมูลชุดเดียว มีรูปแบบเดียวกัน ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน 2) ควรนำเสนอความสำเร็จ จากการแก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคล อย่างสร้างสรรค์ ในการลดความเสี่ยงภาพรวมของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพรวพลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อประสานงานและส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้วยอุปกรณ์สื่อสารพกพา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูและผู้บริหารมีความรักใคร่ปรารถนาดีต่อทุกคน ส่งเสริมการป้องกันและช่วยเหลือให้นักเรียนพ้นจากปัญหา มีความยินดีเมื่อนักเรียนผ่านพ้นปัญหานั้น ๆ และหลีกเลี่ยงการตัดสินนักเรียน

3.6 ด้านการส่งต่อ 1. แนวทางการติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังสหวิชาชีพภายนอกอย่างต่อเนื่อง ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรมีกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูประจำชั้น เพื่อนำข้อมูลที่ถูกต้องในการติดตามการส่งต่อนักเรียนไปยังสหวิชาชีพภายนอก 2) ควรสร้างเครือข่ายสหวิชาชีพภายนอก การติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังสหวิชาชีพภายนอกอย่างต่อเนื่อง ผ่านระบบดิจิทัล 2. แนวทางการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบัน ผ่านระบบดิจิทัล มี 2 แนวทางดังนี้ 1) ควรมีข้อมูลนักเรียนที่มีความเสี่ยงใน

Citation : นันทปรีชา พาสุน, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชิมวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังกัดหลักสูตร 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

ปัจจุบัน เพื่อแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่ จัดทำแผนการป้องกัน มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบัน ผ่านระบบดิจิทัล 2) ควรพัฒนาระบบการรายงานผล ให้สามารถบอกรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อมูลง่ายต่อการบริหารจัดการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบัน ผ่านระบบดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ (แพร่พลอย พัฒนะแสง, 2565) ผลการวิจัยพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรใช้สังคมออนไลน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จตุพร บัวระภา, 2566) ผลการวิจัยพบว่า การส่งต่อนักเรียน มีการส่งต่อด้วยความรักความปรารถนาดี มีใจเป็นกลาง ไม่เอนเอียงด้วยรักและชัง

ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี แบบสอบถาม แบบประเมิน แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม จากนักวิชาการ 6 ด้าน มาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ได้ ดังภาพที่

ภาพที่ 3 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มุ่งเน้นการใช้ แบบประเมิน EQ และ SDQ ผ่านระบบดิจิทัล เพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ โดยต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน สร้างความตระหนักแก่บุคลากร จัดทำคู่มือตามมาตรฐาน และดำเนินการด้วยความเข้าใจ โดยยึดหลัก ปิยวาจา และสมานัตตตา

Citation : Pasanook, N., Thongthip, T., & Chinnawong, W. (2025). Guidelines for the Development of Student care

Management in the Digital age According to the 4 Social Principles of Prasat School, Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasru.2025.38>

2. **ด้านการคัดกรองนักเรียน** การบันทึก สรุปรายงานผลการคัดกรองทั้งรายห้อง ภาพรวมโรงเรียนผ่านระบบดิจิทัล โดยพัฒนาระบบให้แสดงผล การวิเคราะห์ และรายงานได้อย่างชัดเจน จัดทำคู่มือการใช้งาน กำหนดสิทธิ์และมาตรการความปลอดภัยของข้อมูล อย่างเข้มงวด โดยยึดหลัก ทาน ปิยวาจา อุตถจริยา และสมานัตตตา

3. **ด้านการส่งเสริมนักเรียน** ประเมินผลรายงานกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ผ่านระบบดิจิทัล โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง รวมถึงการสำรวจความต้องการของนักเรียนผ่านแบบสำรวจ ในการเลือกกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ และให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมตัดสินใจและประเมินความเสี่ยง โดยยึดหลัก ปิยวาจา สมานัตตตา และทาน

4. **ด้านการป้องกัน** สรุปรายงานผลการป้องกันปัญหาผ่านระบบดิจิทัล โดยต้องได้รับความยินยอม และการสื่อสารที่ดีกับผู้ปกครอง รวมถึงการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก นอกจากนี้ยังเน้นการ จัดลำดับความเสี่ยงจากฐานข้อมูล เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการ จัดทำแผนการป้องกันทั้งระยะสั้น และระยะยาว โดยยึดหลัก ปิยวาจา สมานัตตตา ทาน และอุตถจริยา

5. **ด้านการแก้ไขปัญหา** ระบบดิจิทัลในการสรุปและรายงานผลการแก้ไขปัญหาให้เป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันได้ รวมถึงการจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ พัฒนาระบบวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้เห็นภาพรวมและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีข้อมูลชุดเดียวกัน และนำเสนอความสำเร็จ เพื่อลดความเสี่ยงภาพรวม โดยยึดหลัก อุตถจริยา และ สมานัตตตา

6. **ด้านการส่งต่อ** ติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังสหวิชาชีพภายนอกอย่างต่อเนื่องผ่านระบบดิจิทัล โดยอาศัยกระบวนการ PLC ของครูเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสร้างเครือข่ายกับสหวิชาชีพภายนอก รายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นปัจจุบันผ่านระบบดิจิทัล โดยต้องมีข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่เป็นปัจจุบัน และพัฒนาระบบการรายงานให้ง่ายต่อการบริหารจัดการ โดยยึดหลัก ปิยวาจา อุตถจริยา และ สมานัตตตา

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับโครงการในแผนปฏิบัติงานประจำปี
- 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรมีการพัฒนาระบบให้สามารถแสดงผลการสรุปคัดกรองนักเรียน ผ่านระบบดิจิทัล สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ รายงานผลได้อย่างชัดเจน
- 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน สถานศึกษาควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครอง
- 4) ด้านการป้องกัน สถานศึกษาควรมีการจัดลำดับความเสี่ยงในฐานข้อมูล ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง
- 5) ด้านการแก้ไขปัญหา สถานศึกษาควรมีการพัฒนาระบบรายงานผลการแก้ไขปัญหา ผ่านระบบดิจิทัล ให้เป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหาทางป้องกัน

Citation : นันทปรีชา พาสงก, ทวีศักดิ์ ทองทิพย์, และ วิเศษ ชินวงศ์. (2568). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในยุคดิจิทัล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(4), 13–32. <https://doi.org/10.14456/jasrru.2025.38>

6) ด้านการส่งต่อ สถานศึกษาควรมีข้อมูลนักเรียนที่มีความเสี่ยงในปัจจุบัน เพื่อแก้ไขปัญหาได้
ทันทั่วทั้งที่ จัดทำแผนการป้องกัน มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจุบันผ่านระบบดิจิทัล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัล
โดยบูรณาการการใช้แอปพลิเคชันแบบประเมิน EQ และ SDQ สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา

2) ควรมีการศึกษาการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้งาน ความยั่งยืนของระบบดิจิทัล สำหรับการ
บันทึกสรุป และรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ประถมศึกษา

3) ควรมีการศึกษาริบท ปัญหา อุปสรรคในการติดตามและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไป
ยังสหวิชาชีพภายนอกผ่านระบบดิจิทัล ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง (References)

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: บริษัทสุวีริยาสาส์น จำกัด.
- พระเทพดิลก (ระแบบ ฐิตญาโณ). (2544). *ธรรมปริทัศน์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2559). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 43).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา.
- _____. (2548). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: ผลิตัณม.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). *พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: ตัก
ศิลาการพิมพ์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54. *ราชกิจจานุเบกษา*, 134(40 ก).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *คู่มือการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: แมทซ์พอยท์.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2562). *สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของ
คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). *แนวทางการพัฒนาและประเมินค่านิยมหลักของคนไทย 12
ประการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จตุพร บัวระภา. (2566). *แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามหลักพรหมวิหาร 4 ของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2* [วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].
- ธนะชัย เกิดพรธรรม. (2565). *แนวทางการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักอิทธิบาท 4 ของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2*. [วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].

- เทียนชัย เจริญสุข. (2566). การจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].
- เปรมยุตา สุดจำ. (2565). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชุมชนมีส่วนร่วมตามหลักกัลยาณมิตรสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].
- พระครูโพธิสังวรคุณ (สมชาย คุณสีโร). (2565). รูปแบบการบริหารงานบุคคล ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย].
- แพรวพลอย พัฒนะแสง. (2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- วาสนา จินดาสวัสดิ์. (2564). การพัฒนานวัตกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามหลักพุทธธรรมของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. [ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อดิพร เกิดเรือง. (2560). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 6(1), 80-81.

